

G. dr. *Jožef Rakež* se je naselil kot zdravnik v Velikovci. — Operni pevec g. *Jožef Tertnik* je sklenil pogodbo z dvornim gledališčem v Mannheimu za štiri leta. Njega podpornik grof Esterhazy je plačal potrebno vsoto, da se je razveljavila prejšnja njegova pogodba z gledališčem v Bremenu. — Skladatelj g. *Hr. Volarič* je iz Kozane premeščen v Devin. — Skladatelja g. *Ivana pl. Zajca* je imenovalo mesto Karlovec zaradi njega zaslug za hrvaško in jugoslovansko glasbo v obče svojim častnim članom.

»Kratkij obzor slovënskoj literatury« na vseučilišči v — Harkovu. Slovenci nismo vajeni, da bi se zgodovina naše književnosti predavala na vseučiliščih. Zanimalo bode po takem naše rojake, da se je slišal vsaj »kratek pregled« našega duševnega delovanja, ne sicer v Avstriji, ali na Ruskem. Iz prijateljskega pisma posnemljemo, da si je 5/17. marca t. l. v Harkovu izbral ta predmet za predavanje na poskušajo izvrsten ruski slavist, *Boris M. Ljapunov*; imel je prav lep uspeh in je sedaj že docent omenjenega vseučilišča.

Zanimljive številke iz dvojezične dežele. Deželni zbor gališki je v tem letu razdal rusinskim zavodom te-le podpore: Za izdajo rusinskih šolskih knjig 4.200 gld., časopisu »Učitelj« 500 gld., časopisu »Poslannyk« 400 gld., časopisu »Dzvinok« (za otroke) 100 gld., »Historični biblioteki« 500 gld., društvu »Prošvita« (podobno našemu Mohorjevemu) 1.500., rusinskemu gledališču 7.250 gld., pevskega društvu »Bojan« 200 gld., in še raznim drugim društvom, med njimi akademičnim in rokodelskemu »Zorja«. Podobnih številki bi se dalo nabrati tudi drugje. Kaj se pa stori v naših dvojezičnih deželah za duševne potrebe slovenskega národa? Ponosni Nemci se ne sramujejo pobirati naših siromaških grošev záse, na nas pa niti ne mislijo. Sicer pa moramo biti pravični in priznati, da jim mi dajemo tudi malo prilike, naj pokažejo, kakó bi ravnali z našimi prošnjami. Naša politika je večkrat deklamatorična in preteoretična. Res je pri nas še ta križ, da smo strašno razkosani, toda vsaj v štajerskem in goriškem deželnem zboru bi se moralo poskušati, da se kaj več pribori na korist duševnih potreb našega národa. Razven domačih društev naj bi se oglašala tudi ona, ki delujejo za vse Slovence. Očitano, da se denar ne bode pošiljal v druge dežele, lahko se izogne s tem, da se ustanové primerne podružnice. Naše dramatično društvo n. pr. mora vendar delovati na to, da nam ustvari vsaj jedno dobro slovensko gledališko družbo, ki bode nastopala tudi v drugih mestih in sicer ne samó na Kranjskem!

Spomenik Radeckega na Dunaji so kár najslovesneje odkrili dné 24. malega travna. Postavljen je na trgu »Am Hof« z licem proti kreditnemu zavodu in kaže Radeckega visoko na konji, kakó drži z levico za uzde, desnico pa dviga, kakor bi dajal povelja. Na podnožka sprednji stráni plove bronast dvoglavni orel, in nad njim se čita v zlatih črkah Grillparzerjev stih: »In deinem Lager ist Oesterreich.« Na podnožka desni stráni je bronast relief, kažoč Radeckega v vojnem svetu z generali Hess, Schönhals, d'Aspre, Wratislaw in Thurn, na levi stráni pa je vpodobljen prizor z dné 12. sušca 1849. leta, ko vojaki po proglašenem premirji navdušeno pozdravljajo svojega »očeta«. Na zadnji stráni, proti poslopju državnega vojnega ministerstva, bere se nemški napis: »Feldmaršal grof Radecky, porojen dné 2. listopada 1766. leta, umrl dné 5. prosinca 1858. leta.« — Spomenik je zvršil prof. *Gašper vitez pl. Zambusch*, arhitektonsko zgradbo pa po njega načrtu arhitekt prof. *Jurij Niemann*. Kip s konjem, ornamentne nadrobnosti in verige okolo spomenika je vlila delavnica kiparja, cesarskega svetovalca in profesorja *Fr. Pönningerja*. Ves spomenik meri 10'4 m, kip s konjem sam 5'48 m.

Iz pariškega »Salona«. Gospodičina *Ivana Kobilca* je kakor lani razstavila v »Salonu« na Champs de Mars dve sliki, o katerih so poročali francoski in drugi listi jako laskavo. Jedna teh slik kaže dva igrajoča otroka in je slika v »plein-airu«, druga